

KASKADA

INSTRUKCJA OBSŁUGI

1.1 Opis programu

Program komputerowy umożliwia przeprowadzenie kaskady wyłączeń na kilku wybranych z biblioteki MATPOWER systemach testowych. System elektroenergetyczny zwizualizowano za pomocą grafów skierowanych. Wiąże się to z ograniczeniem połączeń (liczby gałęzi) między parą węzłów do dwóch, gdyż tylko w takim przypadku możliwe jest zbudowanie jednoznacznej macierzy połączeń (macierz incydencji) grafu. Rozmieszczenie węzłów w dwuwymiarowej przestrzeni wymagało optymalizacji pozycji węzłów systemu na płaszczyźnie, tak aby uzyskać jak największą czytelność prezentacji danych. W tym celu wykorzystano algorytm:

- *Force-directed placement*, dla grafów o maksymalnej liczbie wierzchołków równej 100

Rodzina algorytmów opartych na oddziaływaniu siłowym – zakłada istnienie przyciągającej siły między połączonymi węzłami oraz siły odpychającej pomiędzy węzłami niepołączonymi żadną krawędzią. Są to algorytmy typu iteracyjnego. Przykładowy algorytm z tej rodziny przedstawiono w pracy [26].

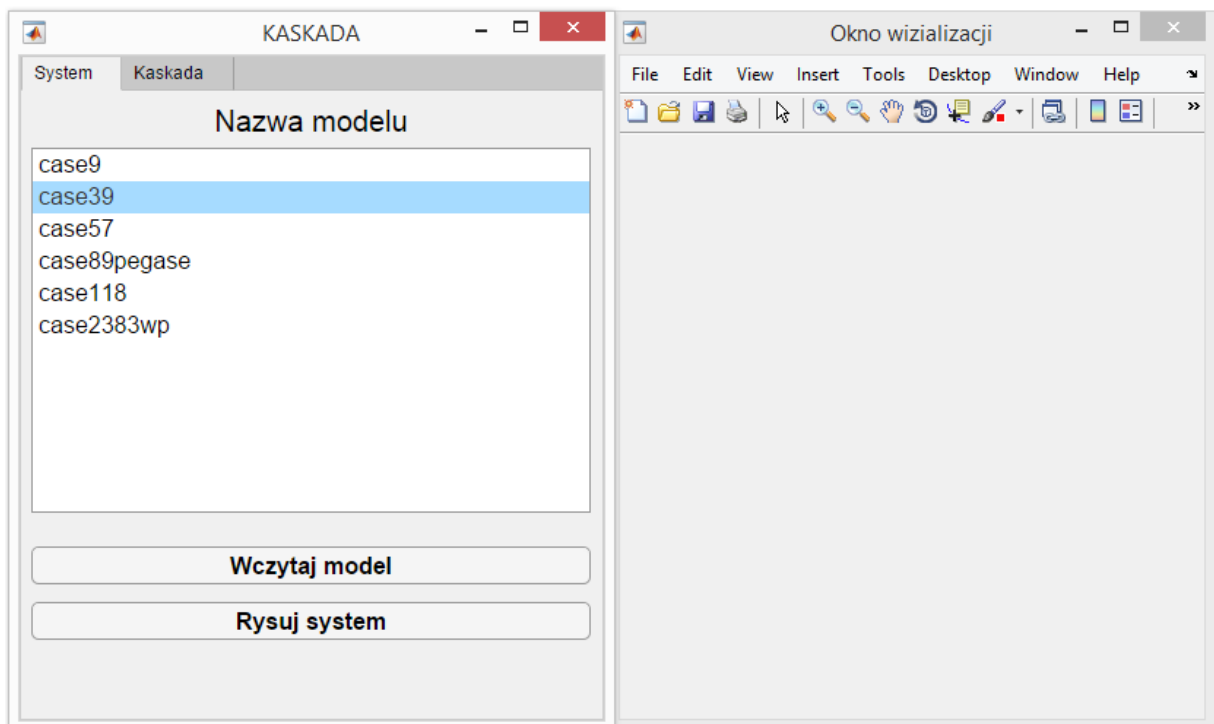
- *Subspace* (podprzestrzeń)

Jest to domyślny algorytm wizualizujący dla grafów o liczbie wierzchołków powyżej 100. Uzyskiwana prezentacja danych jest mniej czytelna niż algorytm oparty na oddziaływaniach siłowych, jednakże jego przewagę w tym przypadku stanowi szybkość działania. Algorytm ten polega na rozłożeniu wierzchołków w wielowymiarowej przestrzeni, a następnie zrzutowanie pozycji wierzchołków z powrotem na przestrzeń dwuwymiarową.

1.2 Opis interfejsu

Celem tego punktu, było stworzenie przemyślanego, przejrzystego oraz jak najbardziej intuicyjnego interfejsu wymiany informacji pomiędzy programem KASKADA, a użytkownikiem. W tym celu przygotowano prosty interfejs graficzny w postaci okienkowej, przedstawiony na rys. 2.7. Składa się z dwóch okien, wśród których występuje:

- Dwuzakładowe okno główne o nazwie „**Kaskada**”. Jest to główna i podstawowa część całego programu.
- Okno wizualizacji kaskady wyłączeń o nazwie „**Okno wizualizacji**”.

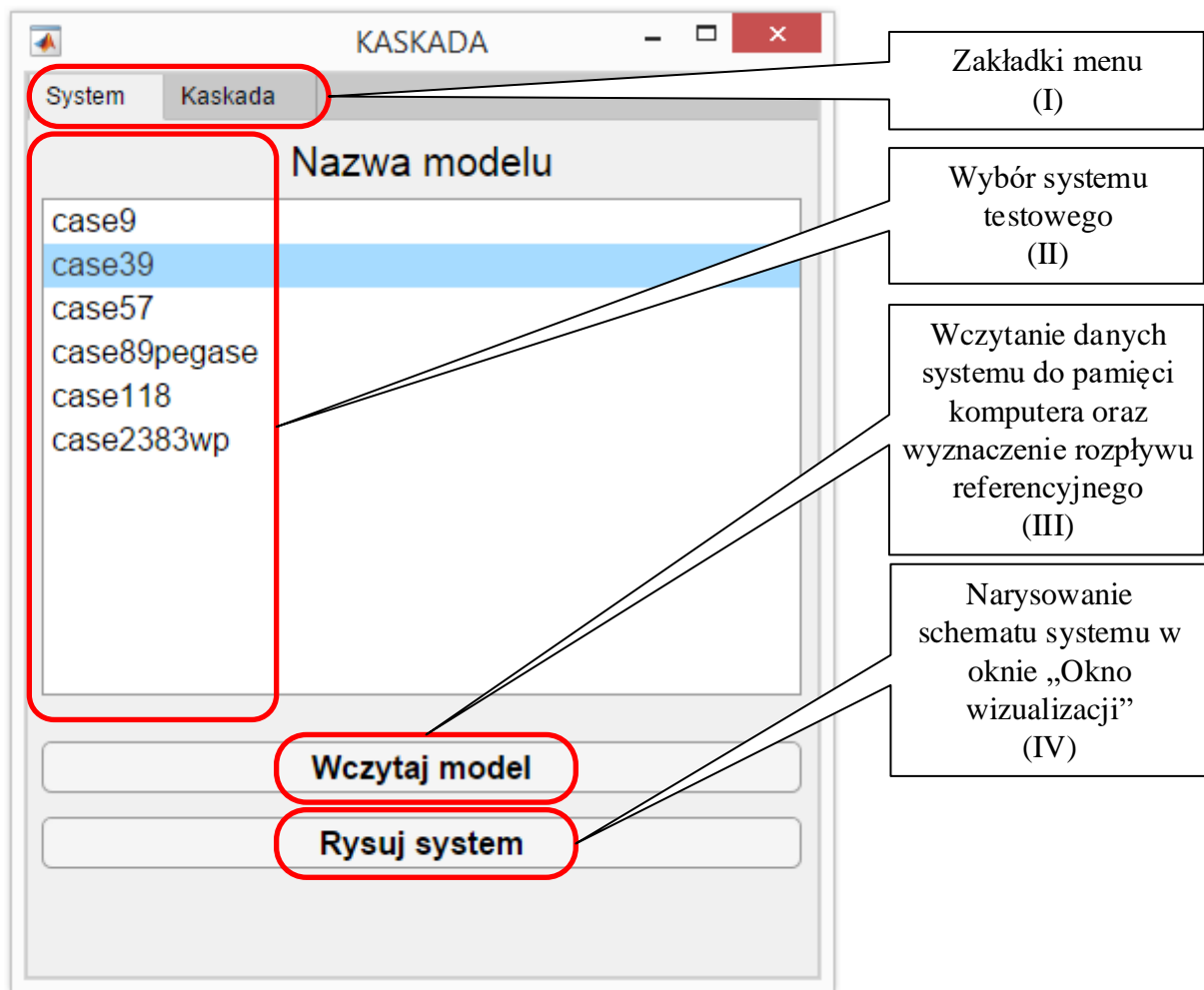
Rys. 0.1. Okna interfejsu graficznego.

1.2.1 Opis zakładki „System” w ramach okna „KASKADA”

Rolą zakładki „System” (rys. 2.8) jest zainicjowanie działania programu. Użytkownik powinien w tym punkcie wskazać system, dla którego chce wyznaczyć kaskadę wyłączeń (II). Po dokonaniu wskazania, należy nacisnąć przycisk „Wczytaj model” (III), który zapisuje wybrany model do pamięci komputera. Dane wszystkich modeli przechowywane są w plikach tekstowych. Wczytanie modelu wiąże się z wywołaniem następujących funkcji (ich opis zamieszczono w rozdziale **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.** oraz Z.2):

- *check_graph*
- *reNum*
- *mk_default*
- *solvePF*
- *plotGrid_o*

Za pomocą przycisku „Rysuj system” (IV) wykreśla się wybrany schemat u w module „Okno wizualizacji”. Naciśnięcie wspomnianego przycisku wywołuje funkcję *rePlot* (rozdział **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.** oraz Z.2).

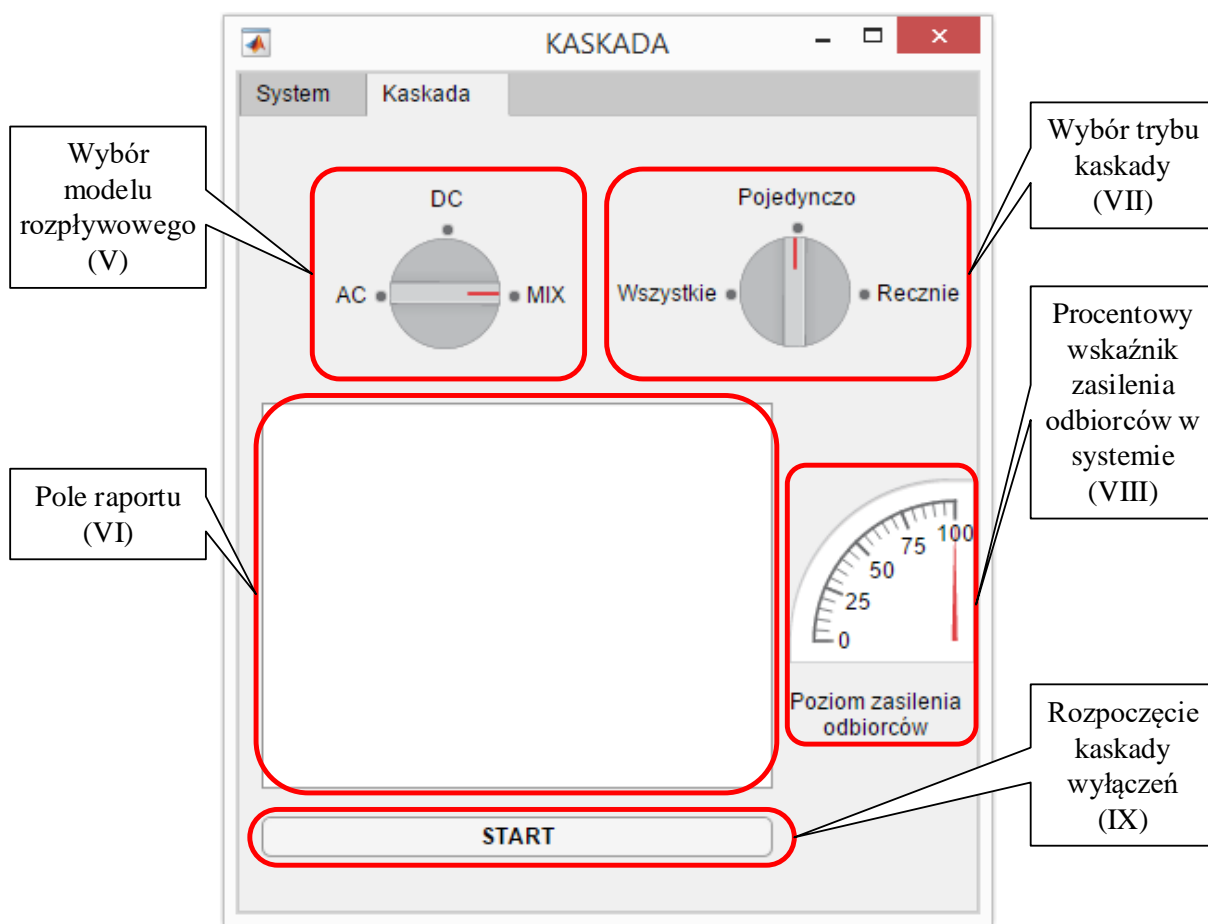
Rys. 0.2. Zakładka "System".

1.2.2 Opis zakładki „Kaskada” w ramach okna „KASKADA”

Na rys. 2.9 przedstawiono opis elementów zakładki „**Kaskada**”. Jej przeznaczeniem jest sterowanie procesem wyłączzeń.

Zaczynając od góry, pierwszy **przełącznik oznaczony cyfrą rzymską V** „odpowiada” za wybór modelu, w którym będzie wyznaczony nowy rozpływ po dokonaniu zmiany w konfiguracji sieci. Dostępne są 3 opcje:

- AC – tradycyjny rozpływ liczony metodą Newtona-Raphsona opisany w rozdziale **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**,
- DC – model stałoprądowy opisany w rozdziale **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**,
- MIX – rozpływ jest domyślnie wyznaczany przy pomocy modelu AC, jednakże, jeżeli metoda okaże się rozbieżna, to program przechodzi na model DC.

Rys. 0.3. Zakładka Kaskada.

Pole tekstowe VI, zwraca użytkownikowi raport w którym prezentowane są informacje takie jak identyfikator wyłączanego elementu, struktura wydzielonych obszarów, itd.

Za pomocą **przełącznika VII** dokonuje się wyboru trybu, w jakim ma być przeprowadzana kaskada wyłączeń. Dostępne są 3 opcje:

- **Wszystkie** – wybór tej opcji oznacza, że w przypadku każdej iteracji, wyłączane są wszystkie połączenia, na których wystąpiły przekroczenia limitów. Opcja ta najbardziej odzwierciedla rzeczywistość, jednakże jej zastosowanie sprawia, że cały proces jest trudno obserwowalny i nie umożliwia wykonania wielokrokowej sekwencji ukazującej efekt domina, gdyż zazwyczaj cała sekwencja kończy się w pierwszych iteracjach tego procesu.
- **Pojedyncze** – jest to opcja przygotowana do ukazania efektu domina wyłączeń kaskadowych. W tym trybie program zawsze „odcina” połączenia, w którym nastąpiło największe przeciążenie (procentowe). Proces kaskady jest wobec tego dłuższy. Tryb ten, w bardzo uproszczony sposób odzwierciedla przyjęte założenie, iż czas likwidacji przeciążenia powinien być uzależniony od wartości tego przeciążenia. Warto zauwa-

żyć, że w sieci przesyłowej najważniejszym ograniczeniem definiującym maksymalny przepływ mocy na linii, są zwisy przewodów. Zwiększenie przepływu prądu, powoduje silniejsze nagrzewanie się linii, co w konsekwencji doprowadza do zwiększania się zwisu, co stanowi poważne zagrożenie (m.in. rośnie ryzyko wystąpienia zwarcia). Z tego powodu nie dopuszcza się do długotrwałej pracy linii z przeciążeniem.

- Ręcznie – program nie wyłącza automatycznie linii, na każdym etapie to użytkownik wybiera elementy systemu przeznaczone do eliminacji.

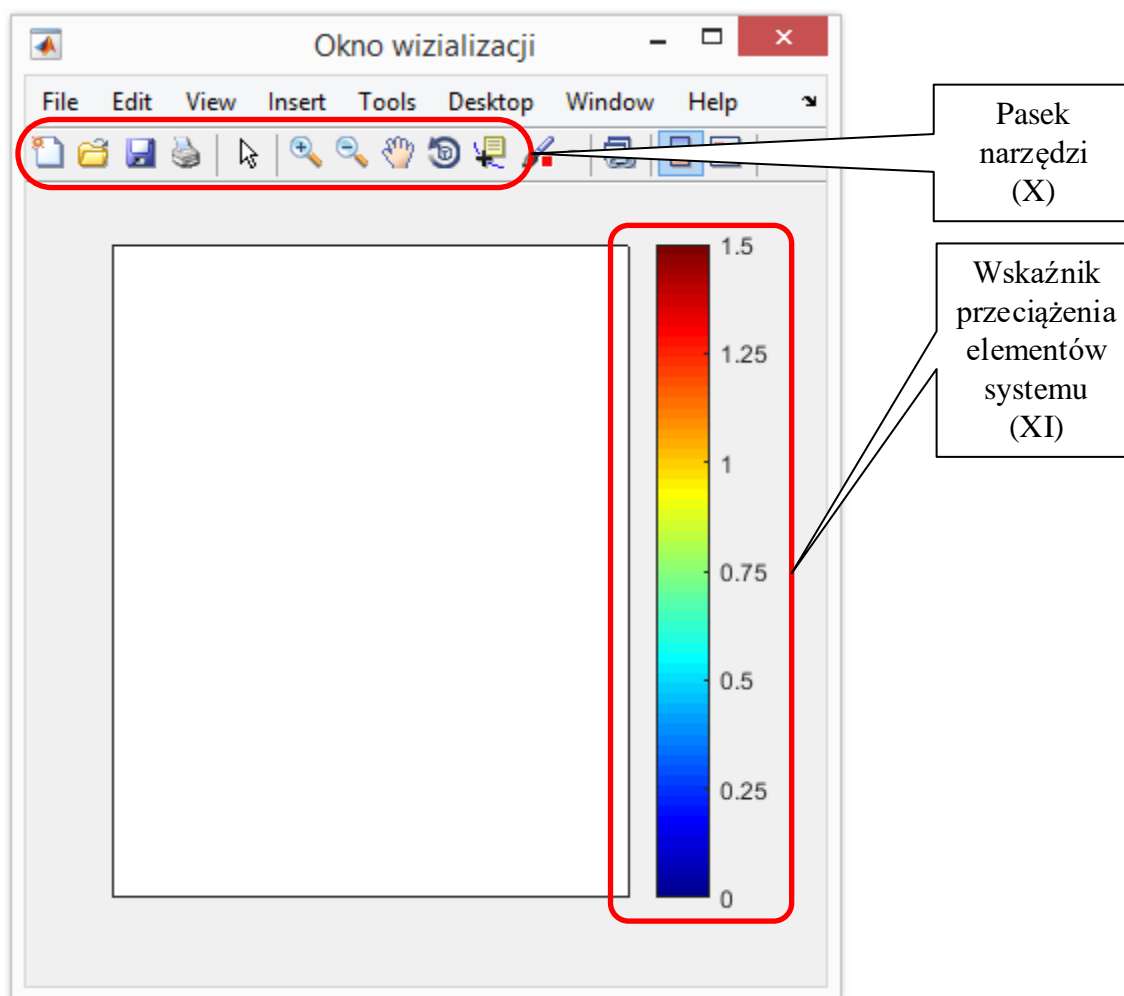
Warto dodać, że w każdym z powyższych trybów, jeżeli nie będzie żadnego przekroczenia w systemie, to użytkownik będzie poproszony o zainicjowanie kaskady poprzez wskazanie pierwszego elementu (lub elementów) przeznaczonych do wyłączenia.

Procentowy **wskaźnik zasilenia odbiorców w systemie (VIII)**, jak sama nazwa wskazuje, odzwierciedla w jakiej części system zachował integralność. Wskazanie jest wyliczone przez zsumowanie mocy czynnej odbieranej w istniejących (niewyzolowanych) węzłach systemu po każdej iteracji a następnie podzielone przez sumaryczną moc czynną odbieraną w całym systemie w stanie bazowym.

Ostatnim elementem jest **przycisk „START” (IX)** uruchamiający główną metodę klasy: *StartCascade* w ramach której wywoływane są:

- *calcFlowRatio*,
- *chooseOutage*,
- *rePlot*,
- *solvePF*.

1.2.3 Opis okna „Okno wizualizacji”

Rys. 0.4. Okno wizualizacji kaskady

Okno wizualizacji służy do graficznej prezentacji wyników. **Pasek narzędzi (X)** składa się z następujących opcji – poczynając od lewej:

- utworzenie nowego okna,
- otwarcie obrazu konfiguracji systemu z pliku,
- zapis aktualnego obrazu konfiguracji systemu do pliku,
- drukowanie,
- edycja obszaru okna,
- przybliżenie obrazu,
- oddalenie obrazu,
- przesuwanie (chwytak),
- obrót w przestrzeni trójwymiarowej,

- utworzenie znacznika danych,

Powyższe narzędzia pochodzą z domyślnej biblioteki środowiska MATLAB. Zaznaczone ramką funkcje, są najbardziej przydatne do pracy z programem KASKADA.

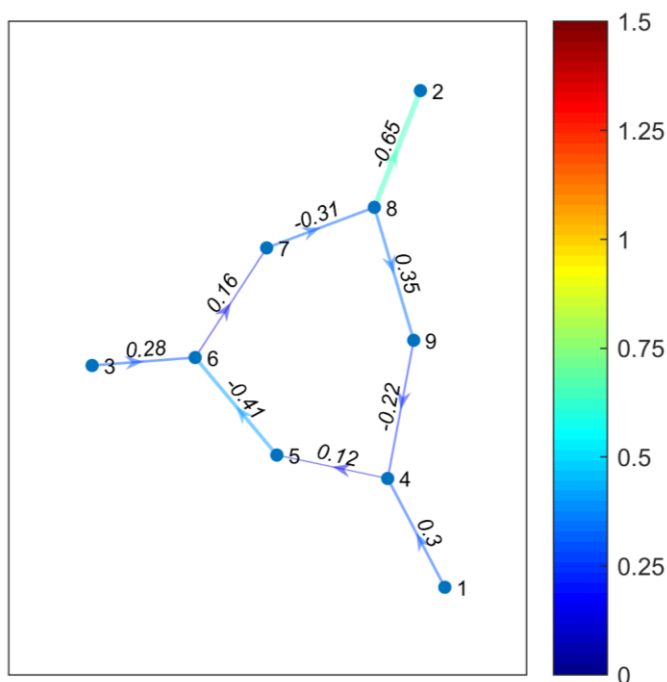
Wskaźnik przeciążenia elementów systemu (XI) jest legendą, względem której kolorowane są wszystkie połączenia w analizowanym systemie. Kolor danej linii, lub transformatora jest zależny od stopnia przeciążenia. Skala tego wskaźnika odnosi się do jednostek względnych, gdzie jedynka oznacza pełne obciążenie danego elementu.

1.3 Prezentacja wizualizacji zaimplementowanych systemów

W tym punkcie zostaną pokazane efekty wygenerowania wszystkich systemów testowych zaimplementowanych w programie KASKADA, tj.:

- case9,
- case39,
- case57,
- case89pegase,
- case118,
- case2383.

1.3.1 System case9 (rys. 2.11)

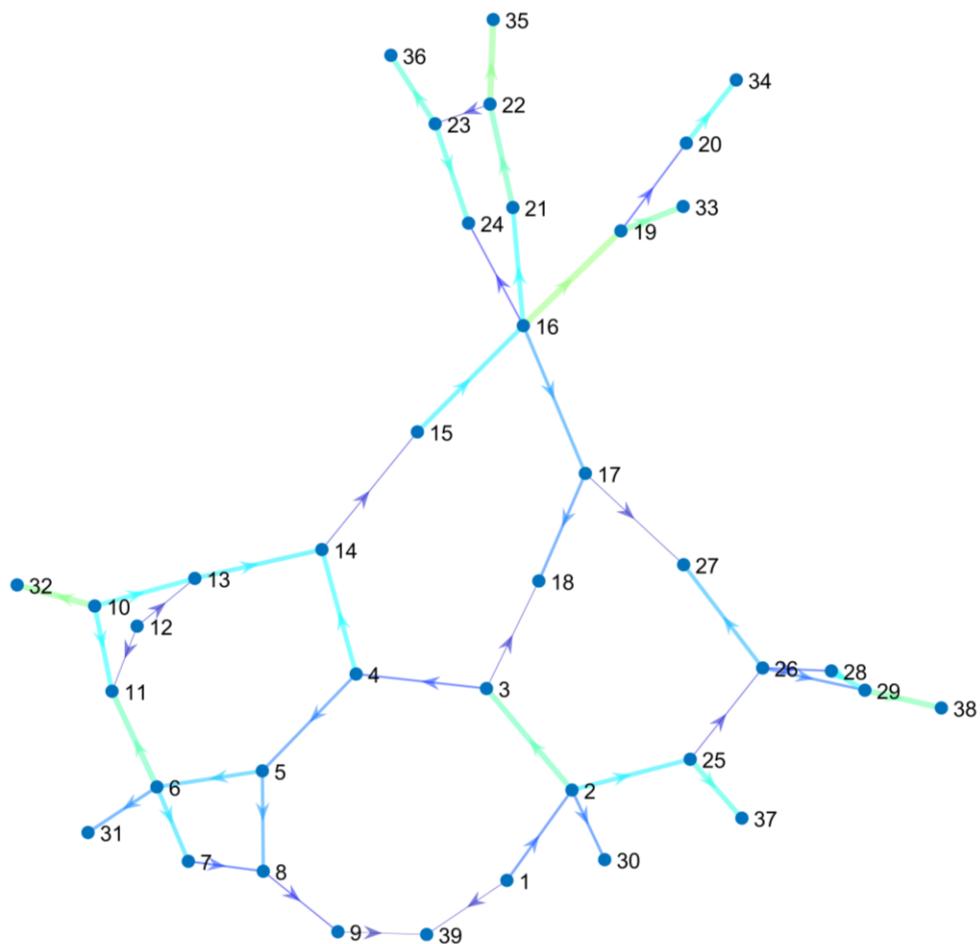
Rys. 0.5. System: case9.

Uzyskany efekt wizualizacji w przypadku systemu 9-węzłowego (najważniejsze fakty na jego temat zawarto w rozdziale **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**) jest najbardziej zadowalający. Rozmieszczenie węzłów uzyskanego grafu jest równomierne, dzięki czemu uzyskuje się bardzo czytelną strukturę systemu, w której nie występują przecięcia krawędzi. Wadą tego systemu jest niewielka liczba możliwych do uzyskania wyłączeń. W praktyce niemożliwe jest przeprowadzenie „zadowalającej kaskady” z uwagi na fakt, iż sieć ta tworzy tylko jedno oczko, co bardzo szybko doprowadza do powstania wyizolowanych względem siebie wysp.

Aby uzyskać jak najlepszą czytelność schematów, usunięto etykiety przepływów oraz legendę kolorystyczną dla systemów bardziej rozbudowanych niż case9

1.3.2 System case39

Uzyskany efekt wizualizacji w przypadku systemu 39-węzłowego (najważniejsze fakty na jego temat również zawarto w rozdziale **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**) jest również zadowalający. Rozmieszczenie węzłów uzyskanego grafu jest równomierne, chociaż zdarzają się węzły rozmieszczone w zbyt małej odległości względem siebie. Niemniej również w tym przypadku uzyskuje się czytelną strukturę systemu, w której nie występują przecięcia krawędzi. System ten umożliwia uzyskanie „dość dużej kaskady”, z uwagi na to, iż sieć ta jest wielokrotnie zamknięta. Z uwagi na wysoką czytelność oraz zadowalającą liczbę oczek w sieci, wybrano ten system do dalszych rozważań w rozdziale 3.

Rys. 0.6. System: *case39*.

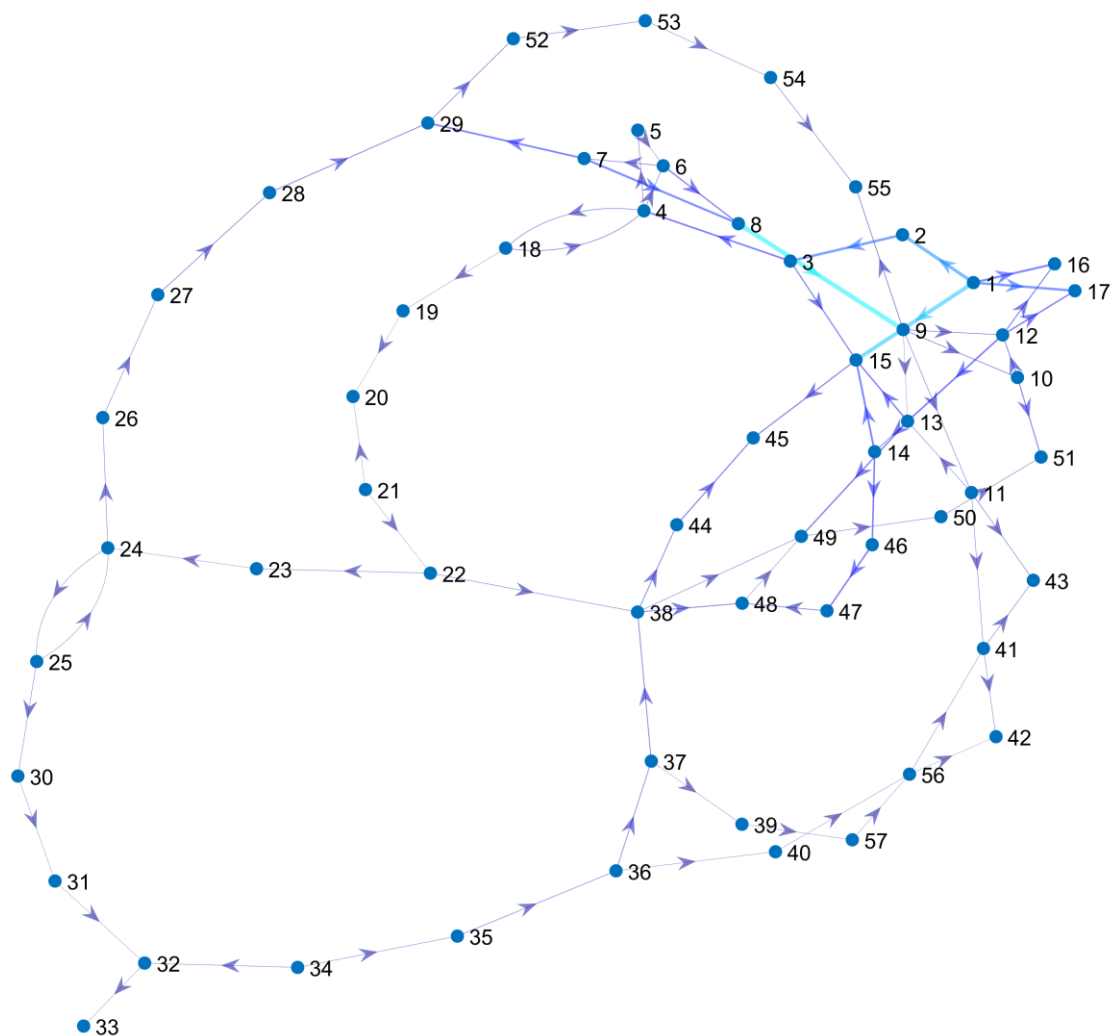
1.3.3 System *case57* (rys. 2.13)

Najważniejsze cechy:

- 57 węzłów, 7 generatorów, 80 linii lub transformatorów,
- System IEEE

Brak napięć znamionowych oraz limitów na elementach systemu. Ustawiono wartości domyślne przy użyciu funkcji *mk_default* (opis zamieszczono w rozdz. **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**).

Uzyskane efekty wizualizacji w przypadku systemu 57-węzłowego są gorsze względem systemu 39-węzłowego, jednakże możliwa do uzyskania liczba wariantów jest względem niego większa.

Rys. 0.7. System *case57*.

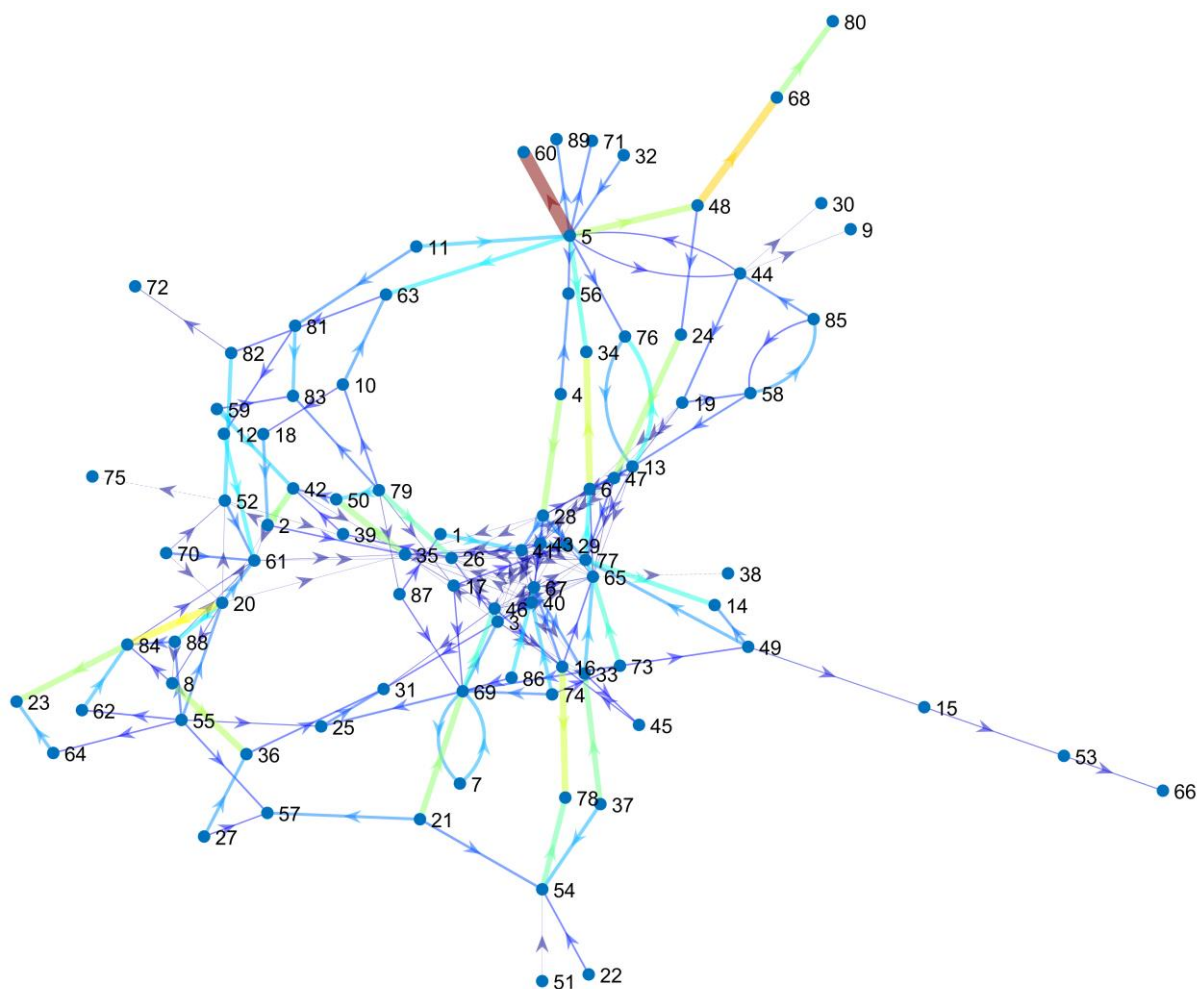
1.3.4 System *case89pegase* (rys. 2.14)

Najważniejsze cechy:

- 89 węzłów, 12 generatorów, 210 linii lub transformatorów,
- System reprezentuje wycinek europejskiej sieci przesyłowej
- Napięcia znamionowe: 150, 220, 380 kV

Brak limitów na niektórych elementach systemu. Ustawiono tam wartości domyślne przy użyciu funkcji *mk_default* (rozdz. **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**).

Uzyskane efekty wizualne są niezadowalające. Zaobserwowano zdecydowanie zbyt duże zagęszczenie przecięć krawędzi w centralnym obszarze, co uniemożliwia jakiegokolwiek wykorzystanie tego systemu w praktyce. Dodatkowo występuje wiele krawędzi, które się przecinają. Podsumowując, metody wizualizacji grafów zastosowane w programie KASKADA oraz występujące w środowisku MATLAB nie są zbyt dobrze dobrane dla systemów tej klasy.

Rys. 0.8. System *case89pegase*.

1.3.5 System *case118* (rys. 2.15)

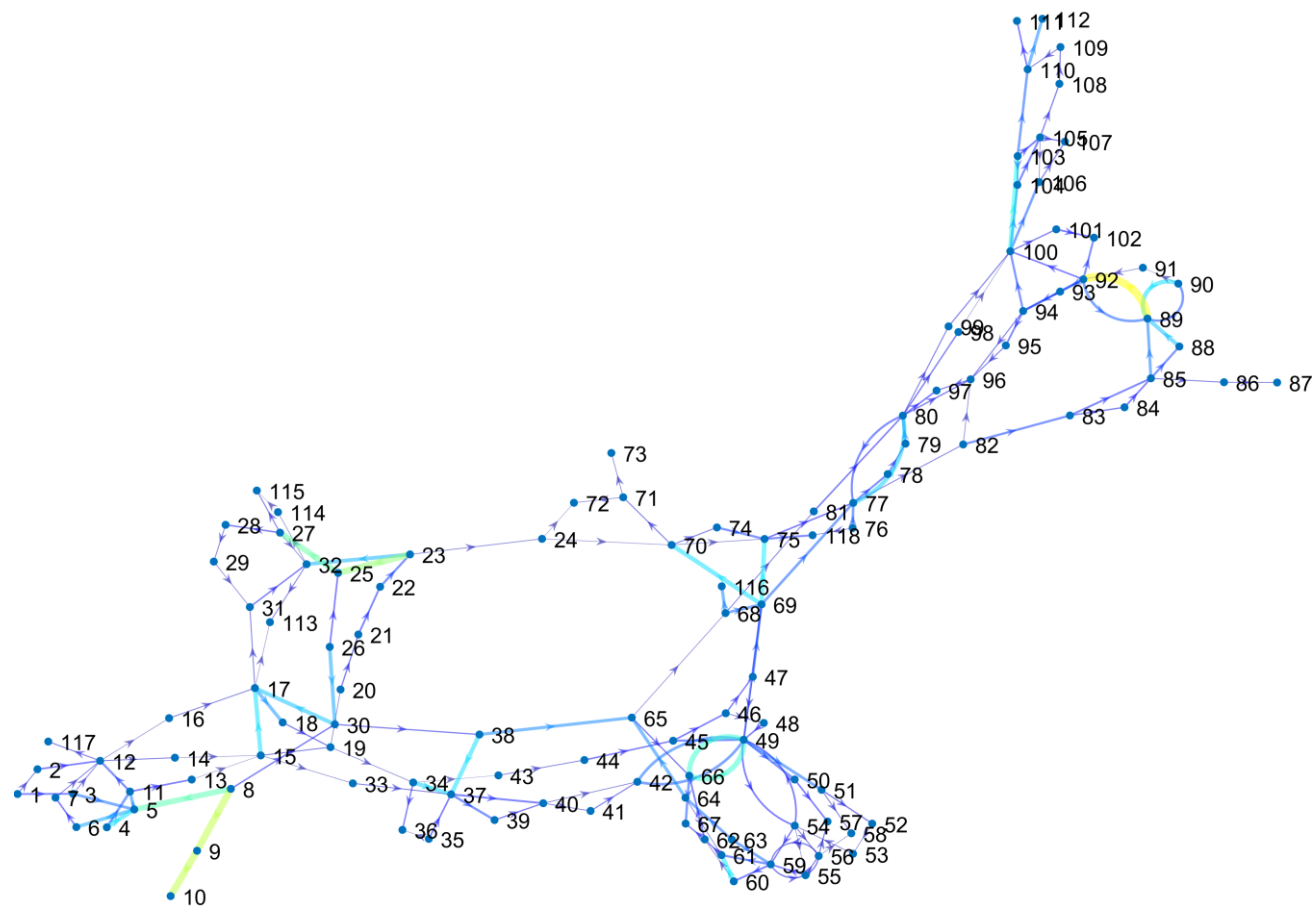
Podstawowe informacje na temat tego systemu podano w rozdziale **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**

Uzyskany efekt wizualizacji w przypadku systemu 118-węzłowego jest w takim samym stopniu zadowalający, jak w przypadku systemu 39-węzłowego. Fakt ten, jak i duża liczba potencjalnych wariantów wyłączeń, pozwalają wskazać również ten system, jako rekomendowany do procesów dydaktycznych. Warto zaznaczyć, że również w tym przypadku brakowało części informacji na temat limitów na połączeniach. Z tego względu przyjęto wartości domyślne przy wykorzystaniu funkcji *mk_default* (rozdz. **Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**).

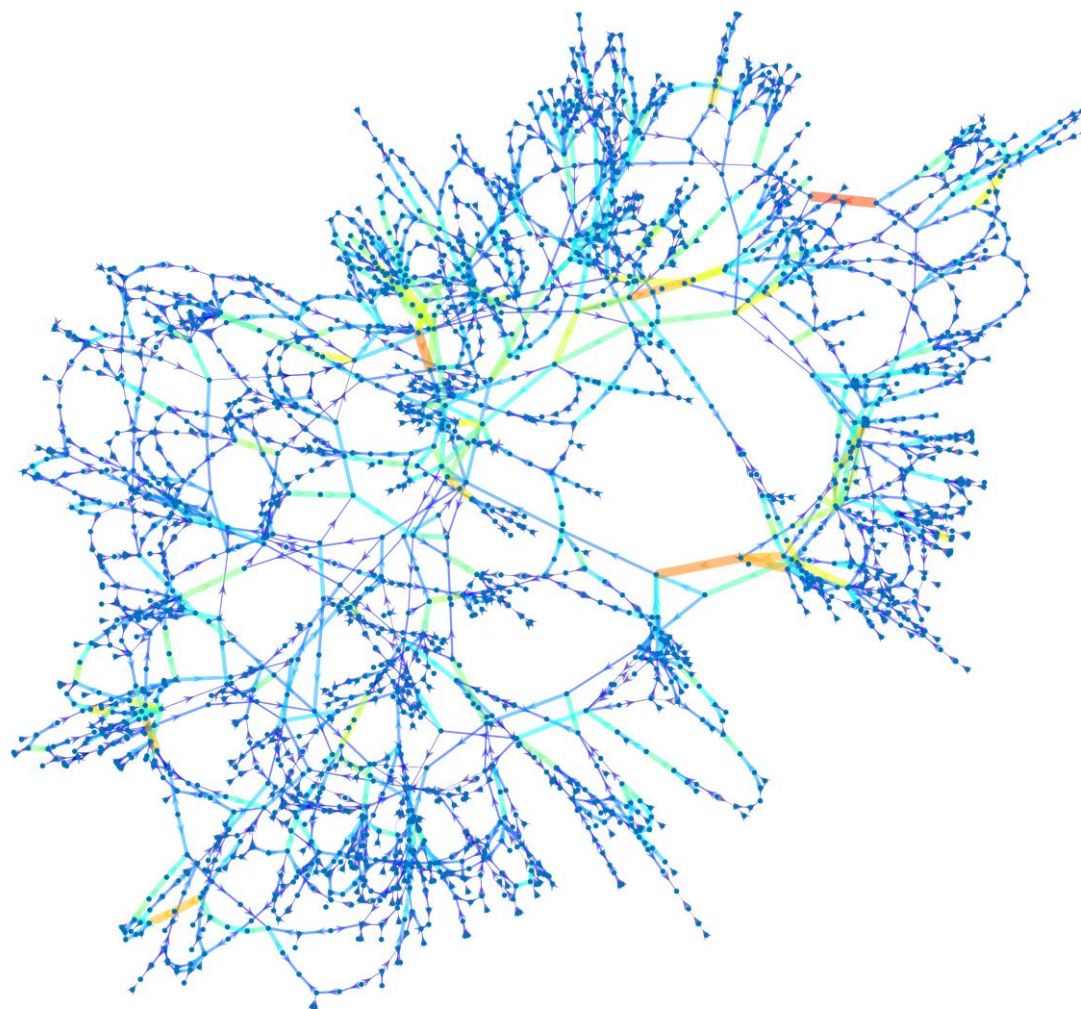
1.3.6 System *case2383wp* (rys. 2.16)

System *case2383wp* został zaimplementowany do programu głównie w celach sprawdzenia, jak algorytmy wizualizacyjne oraz rozplływowe będą się „sprawdzać” dla naprawdę dużych systemów elektroenergetycznych. Jest to model sezonowy polskiego KSE w trakcie szczytu

zimowego na przełomie lat 1999/2000. System ten operuje na napięciach 110, 220 oraz 400 kV. Generacja ponad 2000 węzłów oraz niemal 3000 połączeń między nimi, przerasta możliwości przeciętnego komputera klasy PC. Obliczenia rozplływowe, a przede wszystkim wizualizacja trwają stanowczo zbyt długo, aby móc zastosować systemy o takim rozmiarze w programie KASKADA na przeciętnym sprzęcie komputerowym. Sam efekt wizualizacyjny jest akceptowalny, nie występuje takie zagęszczenie przecięć jak w systemie 89-węzłowym, a ponadto węzły są równo rozmieszczone na płaszczyźnie, dzięki czemu uzyskuje się bardzo dobrą przejrzystość schematu – mając na uwadze liczbę jego elementów. W tym systemie, w celach prezentacyjnych usunięto również etykiety węzłów z rysunku.

Rys. 0.9 System *case118*.

Rys. 0.10. System *case2383wp*.

Z.1. Klasa KASKADA (program główny)

Tablica Z. 1. Klasa KASKADA

```
classdef CascadeGUI < matlab.apps.AppBase

    % Properties that correspond to app components
    properties (Access = public)
        Mainwindow          matlab.ui.Figure          % KASKADA
        TabGroup             matlab.ui.container.TabGroup % System, Kas...
        TabBox               matlab.ui.container.Tab    % System
        LoadButton          matlab.ui.control.Button  % Wczytaj model
        DrawButton           matlab.ui.control.Button  % Rysuj system
        ListBox              matlab.ui.control.ListBox % case9, case...
        Label                matlab.ui.control.Label   % Nazwa modelu
        Tab                  matlab.ui.container.Tab    % Kaskada
        TypeKnob             matlab.ui.control.DiscreteKnob % Wszystkie, ...
        StartButton          matlab.ui.control.Button  % START
        TextArea             matlab.ui.control.TextArea
        NinetyDegreeGauge    matlab.ui.control.NinetyDegreeGauge % [0 100]
        Label2               matlab.ui.control.Label   % Poziom zasi...
        Label3               matlab.ui.control.Label   % odbiorców
        ModelKnob            matlab.ui.control.DiscreteKnob % AC, DC, MIX
    end

    properties (Access = private)
        mpr % mpr
        mpc
        hPlot
        hGraph
        hBar
        hFigure
        XData
        YData
        NodeName
        result
    end

    methods (Access = private)

        % Code that executes after component creation
        function startupFcn(app)
            app.ListBox
            app.Mainwindow.Position = getPosition('menu', 400, 400);
            app.TabGroup.Position(3) = app.Mainwindow.Position(3);
            app.TabGroup.Position(4) = app.Mainwindow.Position(4);
            app.hFigure = figure;
            app.hFigure.Position = getPosition('graph', 400, 400)
            app.hFigure.IntegerHandle = 'off';
            app.hFigure.Name = 'Okno wizualizacji';

            end

        % LoadButton button pushed function
        function load(app)
            app.mpc = loadcase(app.ListBox.Value);
        end
    end
end
```



```

app.mpc = check_graph(app.mpc);
if size(app.mpc.bus,1)~= max(app.mpc.bus(:,1));
    app.mpc = reNum(app.mpc);
end
%Wypełnienie pustych limitów danymi domyślnymi, jeśli potrzeba
app.mpc = mk_default(app.mpc,0.900);
app.mpr = solvePF(app.mpc);
[app.hPlot,app.hGraph,app.hBar] = plotGrid_o(app.mpr);
app.XData = app.hPlot.XData;
app.YData = app.hPlot.YData;
app.NodeName = app.hPlot.NodeLabel;
app.TextArea.Value = '';
cla

res2excel(app.mpr, 'load.xlsx')
msgbox('Pomyślnie załadowano model do pamięci')

end

% DrawButton button pushed function
function draw(app)
    rePlot(app.mpr,app.hGraph,app.XData, app.YData, app.NodeName)

end

% StartButton button pushed function
function StartCascade(app)
    define_constants
    pause('on');
    flagMode = strjoin(cellstr(app.ModelKnob.Value));
    flagType = strjoin(cellstr(app.TypeKnob.Value));
    noBr = size(app.mpr.branch,1);
    ExistingDemand0 = sum(app.mpr.bus(app.mpr.bus(:, BUS_TYPE) ~= 4, PD));
    % ExistingGeneration0 = sum(app.mpr.gen(:, PG));
    tempMpr = app.mpr;
    licz = 0;
    newTextCount = 1;

    while noBr>2 && tempMpr.success == 1 && ~isempty(tempMpr.gen(:, GEN_STATUS)>0)
        licz = licz +1;
        app.mpr = tempMpr;
        [lf, noBr] = calcFlowRatio(tempMpr);
        flag = any(lf>1);
        [app.hPlot,app.hBar] = rePlot(app.mpr, app.hGraph,app.XData, app.YData, ...
            app.NodeName);
        %
        app.hPlot.EdgeLabel={}
        if flag
            overLoads = zeros(noBr,1);
            overLoads(lf>1) = lf(lf>1);
            switch flagType
                case 'wszystkie'

                    pause(2)
                    app.mpr.branch(lf>1, BR_STATUS) = 0;
                    tempReport = app.mpr.branch(lf>1, :);

```

```

        case 'Pojedynczo'

            pause(2)
            [maxValue,maxId] = max(overLoads);
            app.mpr.branch(maxId, BR_STATUS) = 0;
            tempReport = app.mpr.branch(maxId, :);

            case 'Recznie'

                [app.mpr, tempReport] = chooseOutage(app.mpr, app.hPlot, ...
                    app.hGraph);

            end
        else
            [app.mpr, tempReport] = chooseOutage(app.mpr, app.hPlot, app.hGraph);
        end

        switch flagMode
            case 'AC'
                [tempMpr, isoIData] = solvePF(app.mpr, 'AC');
            case 'DC'
                [tempMpr, isoIData] = solvePF(app.mpr, 'DC');
            case 'MIX'
                [tempMpr, isoIData] = solvePF(app.mpr, 'AC');
                res2excel(tempMpr, sprintf(['licz_AC_' sprintf('%d',licz) '.xls']))
                if (tempMpr.success == 0)
                    waitfor(msgbox('Przechodze na model DC'));
                    tempMpr = solvePF(app.mpr, 'DC');
                    res2excel(tempMpr, sprintf(['licz_DC_' sprintf('%d',licz)
                        '.xls']))
                end
            end
        end

        report(licz).outages = tempReport;
        report(licz).outages(:,18) =
            sqrt(tempReport(:,PF).^2+tempReport(:,QF).^2)./tempReport(:,RATE_A);
        report(licz).success = tempMpr.success;
        report(licz).ExistingDemand = sum(tempMpr.bus(tempMpr.bus(:,BUS_TYPE) ~= 4,...
            PD));
        report(licz).ExistingGeneration = sum(tempMpr.gen(:, PG));
        app.NinetyDegreeGauge.Value = report(licz).ExistingDemand /
            ExistingDemand0*100;

        for idResult = 1: size(report(licz).outages,1)
            app.TextArea.Value{newTextCount} = sprintf('%d: wyłączenie linii %d-%d o
                przeciążeniu %.2f.', ...
                    licz, report(licz).outages(idResult,F_BUS),...
                    report(licz).outages(idResult,T_BUS),...
                    report(licz).outages(idResult,18));
            newTextCount = newTextCount+1;
        end
        if ~isempty(isoIData.bus)
            app.TextArea.Value{newTextCount} = sprintf('Brak mozliwosci pracy
                wyspowej, wyizolowano nastepujace wezly:');
            newTextCount = newTextCount+1;
            app.TextArea.Value{newTextCount} = sprintf('%d (Pd= %d,Pg= %d MW), ',...
                isoIData.bus');
            newTextCount = newTextCount+1;
        end
    end
end

```

```

        app.TextArea.Value{newTextCount} = sprintf('Sumarycznie wyizolowano %d
        odbiorcow o Pd = %d MW', ...
        size(isolData.bus,1),sum(isolData.bus(:,2)));
        newTextCount = newTextCount+1;
        app.TextArea.Value{newTextCount} = sprintf('Sumarycznie wyizolowano %d
        generatorow o Pg = %d MW', ...
        size(isolData.gen,1),sum(isolData.gen(:,2)));
        newTextCount = newTextCount+1;
    end
end
if tempMpr.success == 1
    [app.hPlot,app.hBar] = rePlot(tempMpr,app.hGraph,app.XData, app.YData,...
    app.NodeName );
else
    [app.hPlot,app.hBar] = rePlot(app.mpr,app.hGraph,app.XData, app.YData, ...
    app.NodeName );
    report(licz).ExistingDemand = 0;
    app.NinetyDegreeGauge.Value = report(licz).ExistingDemand /
    ExistingDemand0*100;
end
app.TextArea.Value{newTextCount} = sprintf('KONIEC KASKADY');

app.result = report;
clear isolData

end
end

% App initialization and construction
methods (Access = private)

% Create UIFigure and components
function createComponents(app)

    % Create Mainwindow
    app.MainWindow = uifigure;
    app.MainWindow.Position = [100 100 400 400];
    app.MainWindow.Name = 'KASKADA';
    setAutoResize(app, app.MainWindow, true)

    % Create TabGroup
    app.TabGroup = uitabgroup(app.MainWindow);
    app.TabGroup.Units = 'pixels';
    app.TabGroup.Position = [0 0 400 400];

    % Create TabBox
    app.TabBox = uitab(app.TabGroup);
    app.TabBox.Units = 'pixels';
    app.TabBox.Title = 'System';

    % Create LoadButton
    app.LoadButton = uibutton(app.TabBox, 'push');
    app.LoadButton.ButtonPushedFcn = createCallbackFcn(app, @load);
    app.LoadButton.FontSize = 16;
    app.LoadButton.FontWeight = 'bold';
    app.LoadButton.Position = [7 93 383 26];
    app.LoadButton.Text = 'wczytaj model';

```

```

% Create DrawButton
app.DrawButton = uibutton(app.TabBox, 'push');
app.DrawButton.ButtonPushedFcn = createCallbackFcn(app, @draw);
app.DrawButton.FontSize = 16;
app.DrawButton.FontWeight = 'bold';
app.DrawButton.Position = [7 55 383 26];
app.DrawButton.Text = 'Rysuj system';

% Create ListBox
app.ListBox = uilistbox(app.TabBox);
app.ListBox.Items = {'case9', 'case39', 'case57', 'case89pegase', 'case118',...
'case2383wp'};
app.ListBox.FontSize = 16;
app.ListBox.Position = [7 142 383 195];
app.ListBox.Value = 'case9';

% Create Label
app.Label = uilabel(app.TabBox);
app.Label.HorizontalAlignment = 'center';
app.Label.VerticalAlignment = 'center';
app.Label.FontSize = 20;
app.Label.Position = [132 343 133 26];
app.Label.Text = 'Nazwa modelu';

% Create Tab
app.Tab = uitab(app.TabGroup);
app.Tab.Units = 'pixels';
app.Tab.Title = 'Kaskada';

% Create TypeKnob
app.TypeKnob = uiknob(app.Tab, 'discrete');
app.TypeKnob.Items = {'wszystkie', 'Pojedynczo', 'Recznie'};
app.TypeKnob.Position = [270 265 60 60];
app.TypeKnob.Value = 'Pojedynczo';

% Create StartButton
app.StartButton = uibutton(app.Tab, 'push');
app.StartButton.ButtonPushedFcn = createCallbackFcn(app, @StartCascade);
app.StartButton.FontWeight = 'bold';
app.StartButton.Position = [12 30 276 22];
app.StartButton.Text = 'START';

% Create TextArea
app.TextArea = uitextarea(app.Tab);
app.TextArea.FontSize = 10;
app.TextArea.Position = [12 67 276 168];

% Create NinetyDegreeGauge
app.NinetyDegreeGauge = uigauge(app.Tab, 'ninetydegree');
app.NinetyDegreeGauge.Position = [297 135 100 100];
app.NinetyDegreeGauge.Value = 100;

% Create Label2
app.Label2 = uilabel(app.Tab);
app.Label2.HorizontalAlignment = 'center';
app.Label2.VerticalAlignment = 'center';
app.Label2.Position = [296.5 107 93 15];
app.Label2.Text = 'Poziom zasilenia';

```

```

        % Create Label3
        app.Label3 = uilabel(app.Tab);
        app.Label3.HorizontalAlignment = 'center';
        app.Label3.VerticalAlignment = 'center';
        app.Label3.Position = [315 93 57 15];
        app.Label3.Text = 'odbiorców';

        % Create ModelKnob
        app.ModelKnob = uiknob(app.Tab, 'discrete');
        app.ModelKnob.Items = {'AC', 'DC', 'MIX'};
        app.ModelKnob.Position = [81 264 60 60];
        app.ModelKnob.Value = 'MIX';
    end
end

methods (Access = public)

    % Construct app
    function app = CascadeGUI()

        % Create and configure components
        createComponents(app)

        % Register the app with App Designer
        registerApp(app, app.MainWindow)

        % Execute the startup function
        runStartupFcn(app, @startupFcn)

        if nargin == 0
            clear app
        end
    end

    % Code that executes before app deletion
    function delete(app)

        % Delete UIFigure when app is deleted
        delete(app.MainWindow)
    end
end
end
end

```

Z.2. Funkcje zewnętrzne programu KASKADA

Tablica Z. 2. Funkcja calcFlowRatio

```
function [ flowRatio, noBr, fb, tb, pf, qf, sf, flow_limit] = calcFlowRatio( mpr )

define_constants
    noBr = size(mpr.branch,1);
    fb = mpr.branch(:,F_BUS);
    tb = mpr.branch(:,T_BUS);
    pf = mpr.branch(:,PF);
    qf = mpr.branch(:,QF);
    sf = sqrt(pf.^2+qf.^2);
    flow_limit = mpr.branch(:,RATE_A);
    % Obciążenie danej linii
    flowRatio = sf./flow_limit;
end
```

Tablica Z. 3. Funkcja check_graph

```
function mpc = check_graph( mpc )

define_constants
    noMpcBr = size(mpc.branch,1);
    ftb=[mpc.branch(:,F_BUS) mpc.branch(:,T_BUS)];
    [~,id,~] = unique(ftb, 'rows', 'stable');
    temp_From = zeros(noMpcBr,1);
    repId = ones(noMpcBr,1);
    repId(id) = 0;
    repId = logical(repId);
    temp_From(repId) = mpc.branch(repId, F_BUS);
    mpc.branch(repId, F_BUS) = mpc.branch(repId, T_BUS);
    mpc.branch(repId, T_BUS) = temp_From(repId);
    %Posortowanie linii
    mpc.branch = sortrows(mpc.branch,[F_BUS T_BUS])
    clear repId temp_From;

end
```

Tablica Z. 4. Funkcja chooseOutage

```
function [ mpr, report ] = chooseOutage(mpr, hPlot, hGraph)

% chooseOutage Interaktywny wybor linii do wyłączenia.
% Funkcja wyszukuje minimalną odległość między środkiem każdej linii
% grafu, a współrzędną pobraną od użytkownika. Na tej podstawie
% wyszukiwany jest numer linii do wyłączenia (BR_STATUS = 0)
% LPM - wybór linii do wyłączenia
% PPM - anulowanie ostatniego wyboru
% SPACE - wyjście z funkcji

define_constants

ftb=[mpr.branch(:,F_BUS) mpr.branch(:,T_BUS)];
[~,ig,ib] = intersect(hGraph.Edges.EndNodes,ftb,'rows','stable');

%Zamiana zmiennych tekstowych w parametrze "NodeLabel" na zmienne typu num
tempG = table2array(hGraph.Edges);
nodeId = cellfun(@str2num, hPlot.NodeLabel);

%pętla w której uzyskuje się współrzędne x,y węzła fromBus i toBus
sizeG = size(tempG,1);
%prelokacja zmiennych
xCenter = zeros(1,sizeG);
yCenter = zeros(1,sizeG);

for i = 1:sizeG
xFrom = hPlot.XData(nodeId == tempG(i,1));
yFrom = hPlot.YData(nodeId == tempG(i,1));
xTo = hPlot.XData(nodeId == tempG(i,2));
yTo = hPlot.YData(nodeId == tempG(i,2));
xCenter(i) = (xFrom+xTo)/2;
yCenter(i) = (yFrom+yTo)/2;
end

%zmienne dla przypadku: PPM
copyBrStatus = mpr.branch(:, BR_STATUS);
copyLineStyle = hPlot.LineStyle;

%nadanie zmiennej wartosci paczatkowej
clicButton = 1;

while clicButton ~= 32      % Spacja zeby wyjsc z petli
[clicX, clicY, clicButton] = ginput(1);

switch clicButton
case 1      % LPM
%Obliczenie dlugosci euklidesowej i wyszukanie minimum
length = sqrt((clicX- xCenter).^2+(clicY- yCenter).^2);
%poprawic moga byc bledy-->
[minValB,~] = min(length(ig));
minIdB = find(length(ig)==minValB);
minIdG = find(length==minValB);
mpr.branch(minIdB, BR_STATUS) = 0;

highlight(hPlot, hGraph.Edges.EndNodes(minIdG,1),...
```

```

        hGraph.Edges.EndNodes(minIdG,2),...
        'LineStyle',':')

    case 3      % PPM
        mpr.branch(:, BR_STATUS) = copyBrStatus;
        hPlot.LineStyle = copyLineStyle;
    otherwise
        ...
    end
end
%Na potrzeby raportu
report = mpr.branch(xor(mpr.branch(:,BR_STATUS), copyBrStatus),:);

end

```

Tablica Z. 5. Funkcja getPosition

```

function Position = getPosition(figure_type, widthF, heightF)

    screenSize = get(0,'Screensize');
    xp = screenSize(3);
    yp = screenSize(4);

    switch figure_type
    case 'menu'
        Position = [(xp-2*widthF)/2,(yp-heightF)/2,widthF,heightF];
    case 'graph'
        Position = [(xp)/2+10,(yp-heightF)/2,widthF,heightF];
    otherwise
        warning('Unexpected type')
    end
end

```

Tablica Z. 6. Funkcja mk_default

```

function mpc = mk_default(mpc,I_MAX)
    %mk_default: Funkcja nadająca domyślne wartości limitów
    % S_lim [MVA] = sqrt(3) * 1.1 [kA] * Un_bus [kV]
    % Jeśli nie zdefiniowano napięć na węzłach to przyjmuje się 220kV

    define_constants
    id = find(~mpc.branch(:, RATE_A));
    %Napięcia węzłów
    mpc.bus(find(mpc.bus(:,BASE_KV)==0), BASE_KV) = 220;
    %Limity na liniach
    if(~isempty(id))
        noMpcBr = size(mpc.branch,1);
        which_bus(:,1) = mpc.branch(:, F_BUS);

        for i = 1 : noMpcBr
            which_bus(i,2) = mpc.bus(find(mpc.bus(:,BUS_I)==which_bus(i,1)),BASE_KV);
        end

        mpc.branch(id, RATE_A) = sqrt(3)*I_MAX*which_bus(id,2)
    end
end

```


Tablica Z. 7. Funkcja mycm

```
function mycm(choice)
    switch choice
        case 1
            c = jet;
        case 2
            c = [0 0 0
                0 0 1
                0 1 1
                1 1 0
                1 0.75 0
                1 0 0
                ];
        otherwise
            c=jet;
    end

    colormap(c);
end
```

Tablica Z. 8. Funkcja plotGrid_o

```
function [hPlot,hGraph,hBar]=plotGrid_o(mpr)

    define_constants
    mycm(1);

    noBr = size(mpr.branch,1);
    nodeLabel = mpr.bus(:,BUS_I);
    fb = mpr.branch(:,F_BUS);
    tb = mpr.branch(:,T_BUS);
    pf = mpr.branch(:,PF);
    qf = mpr.branch(:,QF);

    %Power flow sf ma kierunek taki jak moc czynna
    sf = sign(pf).*sqrt(pf.^2+qf.^2);
    flow_limit = mpr.branch(:,RATE_A);
    % Obciazenie danej linii
    lf = sf./flow_limit;

    hGraph = digraph(fb, tb, lf);

    Lwidths = 5*abs(hGraph.Edges.Weight)+0.001;

    LColor = abs(hGraph.Edges.Weight);

    %Dodanie podpisów na krawędziach
    temp_string1 = num2str(round(hGraph.Edges.Weight,2));
    temp_string2 = cellstr(repmat({''},noBr,1));
    edgeLabels = strcat(temp_string1,temp_string2);

    %wyroznienie gruboscia linii oraz kolorem w funkcji obciazenia
    hPlot = plot(hGraph,'Layout','force','Iterations', 250,'Linewidth',Lwidths,...
        'EdgeCData',LColor,'EdgeLabel', edgeLabels, 'NodeLabel', nodeLabel);
    % Options: 'auto' (default) | 'circle' | 'force' | 'layered' | 'subspace'

    %Wyzerowanie osi
    set(gca, 'XTick', [], 'YTick', [])
```

```

%wyznaczenie linii przerywana linii wyłączonych
id2 = (hGraph.Edges.Weight==0);
highlight(hPlot,hGraph.Edges.EndNodes(id2,1),hGraph.Edges.EndNodes(id2,2),...
    'LineStyle','--')

%dodanie belki z kolorami
hBar = colorbar('Ticks', [0 0.25 0.5 0.75 1 1.25 1.5]);
caxis(gca,[0 1.50]);

end

```

Tablica Z. 9. Funkcja reNum

```

function mpc = reNum(mpc)
    define_constants
    noBus = size(mpc.bus,1);
    copyMpc = mpc;
    mpc.bus(:,BUS_I) = 1:noBus;

    for i = 1 : noBus
        idBusNoF = mpc.branch(:,F_BUS)==copyMpc.bus(i,BUS_I);
        mpc.branch(idBusNoF,F_BUS) = mpc.bus(i,BUS_I);
        idBusNoT = mpc.branch(:,T_BUS)==copyMpc.bus(i,BUS_I);
        mpc.branch(idBusNoT,T_BUS) = mpc.bus(i,BUS_I);

        idGenNo = mpc.gen(:,GEN_BUS)==copyMpc.bus(i,BUS_I);
        mpc.gen(idGenNo,GEN_BUS) = mpc.bus(i,BUS_I);

    end
end

```

Tablica Z. 10. Funkcja rePlot

```

function [hPlotN,hBar]=rePlot(mpr,hGraph,XData,YData, NodeName)

    define_constants
    mycm(1);

    noG = size(hGraph.Edges,1);
    noBr = size(mpr.branch,1);

    %wyzzerowanie wag
    hGraph.Edges.Weight(:) = 0;

    %
    fb = mpr.branch(:,F_BUS);
    tb = mpr.branch(:,T_BUS);
    pf = mpr.branch(:,PF);
    qf = mpr.branch(:,QF);

    %Power flow sf ma kierunek taki jak moc czynna
    sf = sign(pf).*sqrt(pf.^2+qf.^2);

    flow_limit = mpr.branch(:,RATE_A);
    % Stosunek obciazenia danej linii
    lf = sf./flow_limit;

    % Przypisanie nowych wag do grafu dla zmodyfikowanego, przez wyłączenia

```

```

% systemu. Porównanie macierzy - funkcja intersect
tempB = [fb tb];
[~,ig,ib] = intersect(hGraph.Edges.EndNodes,tempB,'rows','legacy');
hGraph.Edges.Weight(ig) = 1f(ib);

%Skalowanie długości linii za pomocą power flow, jeśli są jakieś
%nienumeryczne śmieci, to grubość linii ustala się na 0,5. 1 w funkcji find
%przyspiesza wykonanie (ogranicza liczbę wyszukiwanych niezerowych
%elementów)

if isempty(find(~isfinite(hGraph.Edges.Weight),1))
    Lwidths = 3*abs(hGraph.Edges.Weight)+0.1;
else
    Lwidths = 0.5;
end

%Dodanie podpisów na krawędziach
temp_string1 = num2str(round(hGraph.Edges.Weight,2));
temp_string2 = cellstr(repmat({''},noG,1));

edgeLabels = strcat(temp_string1,temp_string2);
LColor = abs(hGraph.Edges.Weight);

hPlotN = plot(hGraph,'Linewidth',Lwidths,'EdgeCData',LColor,...
    'XData', XData, 'YData', YData, 'NodeLabel', NodeName,...
    'EdgeLabel', edgeLabels);

%Wyzerowanie osi
set(gca, 'XTick', [], 'YTick', [])

%Wyroznienie linia przerywana linii wyłączonych
id2 = (hGraph.Edges.Weight==0);
highlight(hPlotN,hGraph.Edges.EndNodes(id2,1),hGraph.Edges.EndNodes(id2,2),...
    'LineStyle','--')
%Dodanie belki z kolorami
hBar = colorbar('Ticks', [0 0.25 0.5 0.75 1 1.25 1.5]);
caxis(gca,[0 1.50]);
end

```

Tablica Z. 11. Funkcja res2excel

```

function res2excel(res, filename)

names = fieldnames(res);

for i = 1: numel(names)
    if(~isstruct(res.(names{i})));
        xlswrite(filename,res.(names{i}),names{i});
    end
end
end

```

Tablica Z. 12. Funkcja solvePF

```
function [mpr, isolData, mpck] = solvePF(mpr, solverType)
    %solvePF: Funkcja izolująca węzły pozbawione połączeń z siecią oraz
    %rozwiązująca rozptyw mocy
    %
    define_constants

    isolData.bus = [];
    isolData.branch = [];
    isolData.gen = [];

    mpck = extract_islands(mpr);

    noIslands = numel(mpck);
    if noIslands > 1

        for id=1:noIslands
            if ~isempty(find(mpck{id}.bus(:, BUS_TYPE) == 3,1))
                mpr = mpck{id};
            else
                isolData.bus = [ isolData.bus; mpck{id}.bus(:, BUS_I) ...
                                mpck{id}.bus(:, PD)];
                isolData.branch = [ isolData.branch; mpck{id}.branch(:, F_BUS) ...
                                    mpck{id}.branch(:, T_BUS)];
                isolData.gen = [ isolData.gen; mpck{id}.gen(:, GEN_BUS) ...
                                mpck{id}.gen(:, PG)];
            end
        end
        %06-11-2016 Dodanie generacji do struktury isolData.bus
        % isolData.bus = ['idBus' 'PD' 'PG']
        isolData.bus(:,3) = 0;
        [~,temp,~] = intersect(isolData.bus(:,1), isolData.gen(:,1),'rows','stable');
        isolData.bus(temp,3) = isolData.gen(:,2);
    else
        mpr = mpck{1};
    end

    if ~isempty(mpr.gen(:, GEN_STATUS)>0)
        switch nargin
            case 1
                mpr = runpf(mpr);
            case 2
                solverType = mpooption('model', solverType);
                mpr = runpf(mpr, solverType);
        end
    else
        mpr.success = 0;
    end
end
```

Z.3. Funkcje do analizy błędów metod stałoprądowych

Tablica Z. 13. Skrypt do przeprowadzenia zbiorczej analizy błędów

```
cases = {'case9', 'case39', 'case118'};
RESULTS = struct;

for i=1:size(cases,2)
    RESULTS.(cases{i}) = compMethods(cases{i});
    TempE = getE(RESULTS.(cases{i}).mPTDF.E);
    RESULTS.(cases{i}).hHist = plotHist(cases{i}, TempE);
    RESULTS.(cases{i}).hPlot = plotFlows(cases{i}, RESULTS.(cases{i}).mAC.n0,...
        RESULTS.(cases{i}).mPTDF.n0,RESULTS.(cases{i}).RATE, RESULTS.(cases{i}).mDC.n0);
    RESULTS.(cases{i}).D = Analysis(RESULTS,cases{i});
end
```

Tablica Z. 14. Funkcja compMethods

```
function RESULTS = compMethods(caseName)

define_constants
base_mpc = loadcase(caseName);
rPTDF = n_1PTDF(base_mpc);
rDC = n_1DC(base_mpc);
rAC = n_1AC(base_mpc);

% Sprawdzenie czy PTDF, jest zgodne z DC
if (max(max(abs(rPTDF.n1.sf-rDC.n1.sf)))>10^-6)
    error('Przepływ bazowy nie zgadza sie!!!')
end

% Błędy
E = rPTDF.n1.sf-rAC.n1.sf;
RE = E./rAC.n1.sf;
AE = abs(E);
ARE = abs(E./rAC.n1.sf);

TempE = getE(E);
N = numel(TempE);
ME = sum(TempE)/N;
MAX_AE = max(abs(TempE));
MAE = sum(abs(TempE))/N;
RMSE = sqrt(transpose(TempE)*(TempE)/N);
% Przygotowanie podpisów
rowNamesSf = arrayfun(@(x,y) sprintf('Sf na linii %d_%d',x,y),...
    base_mpc.branch(:,F_BUS), base_mpc.branch(:,T_BUS),'UniformOutput', false)');
colNames = arrayfun(@(x,y) sprintf('Linia%d_%d',x,y), base_mpc.branch(:,F_BUS),...
    base_mpc.branch(:,T_BUS),'UniformOutput', false)');

% Struktura wynikowa
RESULTS.RATE = base_mpc.branch(:,RATE_A);
RESULTS.mDC.n0 = rDC.n0.sf;
RESULTS.mDC.n1 = rDC.n1.sf;

RESULTS.mAC.n0 = rAC.n0.sf;
RESULTS.mAC.n1 = rAC.n1.sf;

RESULTS.mPTDF.n0 = rPTDF.n0.sf;
```

```

RESULTS.mPTDF.n1 = rPTDF.n1.sf;
RESULTS.mPTDF.E = E;
RESULTS.mPTDF.AE = AE;
RESULTS.mPTDF.RE = RE;
RESULTS.mPTDF.ARE = ARE;
RESULTS.mPTDF.ERRORS.ME = ME;
RESULTS.mPTDF.ERRORS.MAE = MAE;
RESULTS.mPTDF.ERRORS.MAX_AE = MAX_AE;
RESULTS.mPTDF.ERRORS.RMSE = RMSE;

end

```

Tablica Z. 15. Funkcja n_1PTDF

```

function rPTDF = n_1PTDF(base_mpc)

    define_constants
    noBr = size(base_mpc.branch, 1);
    noBus = size(base_mpc.bus, 1);
    slackBus = base_mpc.bus(base_mpc.bus(:,BUS_TYPE)==3,BUS_I);
    PTDF = makePTDF(base_mpc, slackBus);
    [val, ibus, igen] = intersect(base_mpc.bus(:,BUS_I),base_mpc.gen(:,GEN_BUS));
    base_Pi = -base_mpc.bus(:,PD);
    base_Pi(ibus) = base_Pi(ibus) + base_mpc.gen(igen,PG);
    base_pf = PTDF*base_Pi;

    % Sprawdzenie czy nie ma błędu
    temp_mpr = rundcpf(base_mpc);
    temp_err = abs(temp_mpr.branch(:,PF)-base_pf);
    if (max(temp_err(:))>10^-6)
        error('Przepływ bazowy nie zgadza sie!!!')
    end
    clear temp_err temp_mpr;
    %

    pfPTDFn1 = nan(noBr);
    for LineNo = 1 : noBr;
        mpc = base_mpc;
        fromBus = mpc.branch(LineNo, F_BUS);
        toBus = mpc.branch(LineNo, T_BUS);
        baseBrFlow = base_pf(LineNo);
        fprintf('Linia %d: PTDF_bus%d = %f, PTDF_bus%d = %f\n', LineNo, fromBus, ...
            PTDF(LineNo, fromBus), toBus, PTDF(LineNo, toBus))
        syms x
        eqn = baseBrFlow + PTDF(LineNo, fromBus)*(x) + PTDF(LineNo, toBus)*(-x) == x;
        sol = solve(eqn, x);
        % odwrotna konwencja x nie jest wstrzyknięciem, a 'pobranie' mocy:
        dPj = double(sol);
        if ~isempty(dPj)
            pj = zeros(noBus, 1);
            pj(fromBus) = dPj;
            pj(toBus) = -dPj;
            dPf_mat = PTDF*pj;
            pfPTDFn1(:, LineNo) = base_pf + dPf_mat;
            pfPTDFn1(LineNo, LineNo) = 0;
        end
    end

    rPTDF.n0.pf = base_pf;
    rPTDF.n0.qf = zeros(size(base_pf));
    rPTDF.n0.sf = sqrt(rPTDF.n0.pf.^2+rPTDF.n0.qf.^2);

```

```

rPTDF.n1.pf = pfPTDFn1;
rPTDF.n1.qf = zeros(size(pfPTDFn1));
rPTDF.n1.sf = sqrt(rPTDF.n1.pf.^2+rPTDF.n1.qf.^2);
end

```

Tablica Z. 16. Funkcja n_1DC

```

function rDC = n_1DC(base_mpc)
    define_constants
    noBr = size(base_mpc.branch, 1);
    noBus = size(base_mpc.bus, 1);
    base_mpr = rundcpf(base_mpc);
    pfDCn1 = nan(noBr);
    qfDCn1 = nan(noBr);
    for LineNo = 1 : noBr;
        mpc = base_mpc;
        mpc.branch(LineNo,BR_STATUS) = 0;
        mpr = rundcpf(mpc);
        if (mpr.success ==1)
            pfDCn1(:, LineNo) = mpr.branch(:,PF);
            qfDCn1(:, LineNo) = mpr.branch(:,QF);
        else
            pfDCn1(:, LineNo) = NaN;
            qfDCn1(:, LineNo) = NaN;
        end
    end
    rDC.n0.pf = base_mpr.branch(:,PF);
    rDC.n0.qf = base_mpr.branch(:,QF);
    rDC.n0.sf = sqrt(rDC.n0.pf.^2+rDC.n0.qf.^2);

    rDC.n1.pf = pfDCn1;
    rDC.n1.qf = qfDCn1;
    rDC.n1.sf = sqrt(rDC.n1.pf.^2+rDC.n1.qf.^2);
end

```

Tablica Z. 17. Funkcja n_1AC

```

function rAC = n_1AC(base_mpc)
    define_constants
    noBr = size(base_mpc.branch, 1);
    noBus = size(base_mpc.bus, 1);
    base_mpr = runpf(base_mpc);
    pfACn1 = nan(noBr);
    qfACn1 = nan(noBr);
    for LineNo = 1 : noBr;
        mpc = base_mpc;
        mpc.branch(LineNo,BR_STATUS) = 0;
        mpr = runpf(mpc);
        if (mpr.success ==1)
            pfACn1(:, LineNo) = mpr.branch(:,PF);
            qfACn1(:, LineNo) = mpr.branch(:,QF);
        else
            pfACn1(:, LineNo) = NaN;
            qfACn1(:, LineNo) = NaN;
        end
    end
    rAC.n0.pf = base_mpr.branch(:,PF);

```

```

rAC.n0.qf = base_mpr.branch(:,QF);
rAC.n0.sf = sqrt(rAC.n0.pf.^2+rAC.n0.qf.^2);

rAC.n1.pf = pfACn1;
rAC.n1.qf = qfACn1;
rAC.n1.sf = sqrt(rAC.n1.pf.^2+rAC.n1.qf.^2);
end

```

Tablica Z. 18. Funkcja getE

```

function newE = getE(E)
    IdE = and(isfinite(E),~eye(size(E)));
    newE = E(IdE);
end

```

Tablica Z. 19. Funkcja plotFlows

```

function f1 = plotFlows(caseName,sfAC, sfPTDF, RATE, sfDC)
    define_constants
    if(nargin == 5)
        % Sprawdzenie czy PTDF, jest zgodne z DC
        if (max(abs(sfPTDF-sfDC))>10^-6)
            error('Przepływ bazowy nie zgadza sie!!!')
        end
    end
    f1 = figure;
    axis
    grid on
    hold on
    p1 = plot(sfAC,'Color','black','Marker', 'x');
    p2 = plot(sfPTDF,'Color','blue');
    legend([p1 p2], 'Przepływ AC','Przepływ DC')
    if ~isempty(find(RATE,1))
        p3 = plot(RATE, 'LineStyle', '--','Color','black');
        legend([p1 p2 p3], 'Przepływ AC','Przepływ DC', 'Limit')
    end
    title(sprintf('Przepływy mocy pozornej w systemie %s', caseName));
    xlabel('Numer połączenia w systemie')
    ylabel('Przepływ mocy pozornej [MVA]')
    [M,I] = max(abs(sfPTDF-sfAC));
    xlim([-1 numel(sfAC)]+1);
    a = annotation('arrow');
    a.Color = 'red';
    a.Parent = gca;
    a.X = [I I];
    a.Y = [sfPTDF(I) sfAC(I)];
    a.HeadStyle = 'vback3'
    a.HeadLength = 5;
    a.Linewidth = 1;
    a.Headwidth = 7;
    hold off
    ax = gca;
    ax.XTickMode = 'manual'
    ax.YTickMode = 'manual'
    savefig(gcf,[caseName 'p'],'compact')
    print([caseName 'p'],'-dpng','-r300');
end

```

Tablica Z. 20. Funkcja plotHist


```

function hHist = plotHist(caseName, E)
    figure
    hHist = histogram(E,'Normalization', 'probability', 'Binwidth', 10);
    title(sprintf('Rozkład błędów dla systemu %s', caseName));
    grid on;

    axis([-160, 60, 0, 0.8]);
    ax.XTick = [-160:20:60];
    xlabel('Przedziały wartości błędu [MVA]')
    ylabel('Częstość występowania [-]')
    ax = gca;
    ax.XTickMode = 'manual'
    ax.YTickMode = 'manual'
    savefig(gcf,[caseName 'h'],'compact')
    print([caseName 'h'],'-dpng','-r300');
end

```

Tablica Z. 21. Funkcja Analysis

```

function D = Analysis(RESULTS, caseName)

    RATE = RESULTS.(caseName).RATE;
    E = RESULTS.(caseName).mPTDF.E;
    AC = RESULTS.(caseName).mAC.n1;
    DC = RESULTS.(caseName).mPTDF.n1;

    if isempty(find(RATE,1))
        RATE = repmat(max(max(AC)), size(AC));
    else
        RATE = repmat(RATE, 1, size(AC,2));
    end

    sw = AC./RATE;
    D = zeros(10,2);
    for t = 1:10
        threshold = t/10;
        tempE = zeros(size(E));
        tempE(sw>threshold) = E(sw>threshold);
        tempE = tempE./RATE;
        distR = max(max(abs(tempE)));
        D(t,1) = t/10;
        D(t,2) = distR;
    end
end

```